

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum VII. Consuluisti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

amissa. Videatur Theol. Mor. l. c. c. s. n. 16.

CAPITULUM VII.

Consulisti.

PARAPHRASIS.

Sepulta fuerunt in Cæmeterio quodam ex communicatorum defunctorum cadavera, quærebatur proinde ex Pontifice, utrum per hanc excommunicatorum in cæmeterio sepulturam, violatum illud fuerit, ut reconciliatione indigeret: & responderet Pontifex affirmativè, violatum scilicet illud, per talium sepulturam esse, & alpersione aquæ solemniter benedictæ, reconciliandum prius, quam iterum fidelium corpora in eo sepeliantur.

SUMMARIUM.

1. Quid nomine Cæmeterij veniat?
2. Violatur, violata Ecclesia, si Ecclesia contiguum sit; si vero non sit contiguum, eodem modo principaliter violatur, quo Ecclesia violatur, & sua reconciliatione indigeret.
3. Per sepulturam excommunicati devitanda in cæmeterio violatur hoc.
4. Probabile est, & praxi hodierna conforme, non violari inullo cajuc cæmeterio, si nec consecratum est, nec benedictum ab Episcopo.

Notandum primo. Cæmeterium illum locum dici, qui auctoritate Episcopi, si non consecratus aut benedictus sit, destinatus saltem est & deputatus, ad sepelienda in eo defunctorum fidelium cadavera: sicuti autem tale cæmeterium, si Ecclesia contiguum est, consecratur per Ecclesia consecrationem, ita etiam violatur, & execratur Ecclesia violata, aut execrata, juxta cap. un. in 6. hoc tit. Vel si contiguum Ecclesia non sit, suam propriam consecrationem, benedictionem, aut Episcopalem saltem deputationem habens, execratur, aut violatur eodem modo, & in illis casibus, quibus vio-

latur, aut execratur Ecclesia; sicuti enim in illo casu censeretur quid esse accessorium ad Ecclesiam contiguam principalem, & consequenter sequitur naturam principalis juxta regulam 46. in sexto. ita in hoc casu, cum Ecclesia non sit accessorium, censeretur se habere ut principale, & iisdem modis violari, quibus violatur Ecclesia, uti patet etiam ex cit. cap. un. hoc tit. in sexto, & ex cap. Ecclesiam. 27. ac 28. dist. 1. de consecr.

Notandum secundò. Quando dicitur hic per sepulturam excommunicati in cæmeterio, violari cæmeterium, intelligi debere hoc de sepultura excommunicati vitandi, post Concilium Constanti, excommunicati scilicet publicè denuntiati, aut notorijs persecutoris Clerici; sicuti cum pluribus alijs bene etiam notavit Navarrus dicens, per sepulturam Hæretici nominatim non denuntiati (qualiter non denuntiati, nec vitandi sunt Hæretici nostræ Germaniae) non violari Ecclesiam, arg. cap. sacris 12. de sepult.

Notandum tertiod. Reconciliationem talis cæmeterij violati fieri debere, tam in hoc, quam in alijs casibus violationis, eodem modo, quo Ecclesia notatur reconcilianda, de quo paulò post: probabile tamen etiam est, & hodierna praxis obtinet, quod cæmeterium, si nec consecratum, nec benedictum sit, sed sola auctoritate Episcopi ad sepulturam fidelium deputatum, & determinatum, nunquam violetur, ut reconciliatione indigeat. Videatur Theol. Moral, l. c. c. s. n. 2.

CAPITULUM VIII.

Cum sicut.

PARAPHRASIS.

Intellexit Honorius III. Pontifex ex Capitulo Otadiensi, quod Regina Hungaria, Ecclesiam suam quidem fundaverit, & consecrari fecerit, nullam tamen ei dotem assignaverit: reſcribit proinde, Ecclesiam consecrandam non fuisse, nisi de doce